

želi do všech naň se vztahujících záznamů. Nepředložení těchto údajů má podle odstavce 3 jen ten následek, že pokladna je oprávněna nepřihlášené údaje dáti svými orgány na útraty zaměstnavatele na místě samém zjistiti.

Tedy ani toto ustanovení, z něhož stížnost svůj shora vytčený názor dovozuje, neliberuje pokladnu od povinnosti, opatřiti si pro předpis nemoc. příspěvků skutkový podklad. Ježto pojištění nemocenské je pojištěním jednotlivců, nikoliv pojištěním podniku, a příspěvky se předepisují individuálně pro každého pojištěnce zvláště, třeba důsledně požadovati, aby zjištění ta byla provedena ohledně jednoho každého pojištěnce.

Toho okresní dělníky pojišťující pokladna v Humenném neučinila, což sama opětovně ve správním řízení připustila. — — — Je-li tomu tak, nelze shledati nezákonným, když žal. úřad vzhledem k právnímu stavu shora vylíčenému uznal předpis příspěvků za neodůvodněný a důsledkem toho zrušil sporné platební výměry, jichž správnost stěžující si strana nebyla s to prokázati.

Žal. úřad ještě nadbytečně v odůvodnění nař. rozhodnutí vyslovil, že zaměstnavatelka dokázala, že dělnictvo v letech 1921 až 1926 se správnou mzdou přihlašovala a že pokladna neměla proto důvodu předepisovati doplatek pojistného za leta již zlikvidovaná. Proti tomuto zjištění směřují patrně vpředu uvedené vývody stížnosti, dovozující nevěrohodnost průvodů protistrany. Nss nemá příčiny, aby po této stránce uvedený úsudek žal. úřadu přezkoumával, ježto by stížnost, i kdyby zmíněné její výtky byly opodstatněné, nemohla dosíci zrušení nař. rozhodnutí, jež jest dostatečně opřeno o důvod, o němž bylo jednáno shora.

#### Č. 11.707.

**Vojenské věci. — Řízení před nss-em: Výrok mno, vyřizující stížnost vojenského gážísty na vadný popis, není rozhodnutím správ. úřadu podle § 2 zák. o ss.**

(Nález ze dne 31. ledna 1935 č. 14.540/33.)

Prejudikatura: Boh. A 9114/31.

Věc: JUDr. Bohuš T. v P. proti ministerstvu národní obrany o služební pořadí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byly zamítnuty námitky proti zhoršení služebního pořadí st-l v období ode dne 1. října 1927 do dne 30. září 1928 pro nevyhovující kvalifikaci za toto období, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Ve schematismu čsl. branné moci, ročníku devátém z roku 1930, uzavřeném dnem 17. května 1930, uveden byl st-l v pořadové listině konceptních důstojníků z povolání mezi konceptními kapitány s pořadím 1. května 1920 na místě prvé.

Podáním z 23. září 1930 vznesl st-l proti tomuto pořadí námitky podle § 14 služ. předpisu A-VII, domáhaje se přiznání pořadí ode dne 1. března 1919 jakožto pořadí, jež jest pořadím uvedeným ve schematismu



z roku 1928 (1. ledna 1919) zhoršeno o dva měsíce dovolené bez platu z roku 1928.

V těchto námitkách uplatňoval st-l mezi jiným, že, bylo-li mu pořadí zhoršeno z důvodu nevyhovující kvalifikace pro období ode dne 1. října 1927 do dne 30. září 1928, nebylo lze u st-le použití přílohy 3 k služebnímu předpisu A-IV-1, totiž určení kvalifikace podle popisu a posudku, nýbrž jen § 25 odst. 3 poslední věty tohoto služebního předpisu, totiž určení kvalifikace podle kvalifikačního úsudku, že pro diskvalifikaci za období ode dne 1. října 1927 do dne 30. září 1928 bylo lze použití jen činnosti a chování kvalifikovaného, jak sejevily v období tomto, a nikoli v době dřívější, že proto nebylo lze použití k odůvodnění nepříznivé kvalifikace činu, jehož se st-l dopustil v prosinci roku 1926 a o němž mno se dovědělo již počátkem února roku 1927, tedy ve kvalifikačním období dřívějším, že nebylo lze k inkriminovanému činu hleděti ani kdyby byla rozhodna doba, kdy bylo kárné řízení skončeno, ježto se tak stalo v přítomném případě teprve ve kvalifikačním období 1928/29, že kvalifikační komise nepřihlížela k té okolnosti prokázané teprve pozdějším průběhem kárného řízení, že obsah inkriminovaného dopisu st-lova byl zcela pravdivý, že nepřihlížela dále k tomu, že se st-l onoho činu dopustil v silném nervovém předráždění, majícím původ svůj v nezaviněné chorobě, získané ve válce a v pracovním přetížení v úřadě, a že kvalifikační řízení trpí tou vadou, že tyto všechny okolnosti zůstaly bez vyšetření.

O těchto námitkách rozhodl žal. úřad nař. rozhodnutím s tímto odůvodněním: Poněvadž nář. nss-u bylo zrušeno konečné usnesení odvolacího kárného výboru z 28. října 1928, které bylo podkladem pro zhoršení pořadí st-lova, a poněvadž k termínu námitek st-lem předložených není právního podkladu ke zhoršení pořadí z důvodu kárného řízení, vyhověno bylo námitce vznesené po této stránce proti zhoršení pořadí o čtyři měsíce; poněvadž však novým konečným usnesením téže komise z 25. listopadu 1930 byla st-li znovu táž doba vyloučena ze započtení pro zvýšení služného, zhoršuje se znovu st-lovo pořadí v hodnosti kapitána o tuto dobu podle § 11 odst. (1) písm. d) služebního předpisu A-VII; zhoršení pořadí podle lit. c) odstavce (1) § 11 předpisu A-VII nastalo u st-le pro kvalifikaci nevyhovující, která jemu byla podle kvalifikačního předpisu A-IV-1 stanovena za rok 1927/28. Stížnost podaná proti této kvalifikaci byla výnosem č. 1135 s konečnou platností zamítnuta a také stížnost podaná st-lem k nss-u proti tomuto zamítavému rozhodnutí byla nss-em zamítnuta. Poněvadž o st-lových opravných prostředcích bylo v kvalifikačním řízení podle platných ustanovení rozhodnuto a kvalifikace nevyhovující stanovena st-li za rok 1927/28 se stala pravoplatnou, neshledává mno právního důvodu k tomu, aby ve věci st-lova kvalifikačního řízení, resp. kvalifikace nevyhovující za rok 1927/28 nově rozhodovalo, a to tím méně při námitkách proti pořadí, pro jehož zhoršení podle lit. c) odst. (1) § 11 předpisu A-VII stačí skutečnost, že kvalifikace nevyhovující byla ve kvalifikačním řízení stanovena. — Námitka, že obě doby neměly býti sčítány, nýbrž měly se navzájem ztrávit, jest neodůvodněná, neboť zhoršení pořadí u st-le nastalo 1. o dobu trvání kárného řízení ode dne 15. února 1927 do dne 14. června 1927 a 2. o příslušné kvalifikační období kvalifikace nevyhovující t. j. ode dne 1. října 1927



do dne 30. září 1928, a proto nejde o zhoršení pořadí odečtením téže doby z různých důvodů, jak požaduje odstavec 2 § 11 předpisu A-VII, nýbrž o dvě různé doby.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Ježto stížnost uvádí, že nesměruje proti odstavci nař. rozhodnutí, týkajícímu se zhoršení služebního pořadí o dobu čtyř měsíců trvání kárného řízení, zůstává na sporu především otázka přípustnosti zhoršení služebního pořadí pro nevyhovující kvalifikaci za období od 1. října 1927 do 30. září 1928.

Nař. rozhodnutí zamítlo námitky v tomto směru podané, které v prvé řadě potíraly kvalifikační posudek za uvedenou dobu, v podstatě s odůvodněním, že nebylo shledáno důvodu k tomu, aby bylo nově rozhodováno o kvalifikaci pravoplatně stanovené, ježto podle § 11 odst. (1) lit. c) služ. předpisu A-VII stačí tato skutečnost k tomu, aby bylo vysloveno zhoršení pořadí o ono období jednoho roku. Proti tomu stížnost namítá, že přezkoušení kvalifikačního řízení nebylo podle nář. nss-u přípustno stížností samostatnou, že však nyní jest přípustno, a uvádí řadu výtek proti onomu řízení, jež byly již v námitkách uplatňovány.

Jest tedy na sporu zásadní otázka, zdali nyní, kdy výsledků kvalifikačního řízení bylo použito při stanovení služebního pořadí proti st-li, možno uplatňovati námitky proti kvalifikačnímu posudku čerpané z pravoplatně provedeného kvalifikačního řízení, jak míní stížnost, či zdali to jest šem 11 odst. (1) lit. c) služebního předpisu A-VII vyloučeno, jak míní žal. úřad.

Tento služební předpis stanoví, že zhoršení pořadí nastává u důstojníka, jemuž v řízení kvalifikačním stanovena byla kvalifikace nevyhovující, o příslušné kvalifikační období. Z tohoto předpisu jest zřejmo jen, že při určování služebního pořadí nutno zjistiti, pokud jde o zhoršení služebního pořadí ve smyslu § 11 odst. (1) lit. c) cit. služebního předpisu, že zúčastněnému důstojníku byla v řádném řízení kvalifikačním pravoplatně stanovena kvalifikace nevyhovující.

Úsudek žal. úřadu dále zde činěný, že při zjištění této skutečnosti netřeba se vůbec zabývati provedeným kvalifikačním řízením, a že tu právě stačí pouze ta skutečnost, že k stanovení oné kvalifikace pravomocně došlo, byl by správným toliko tehdy, kdyby bylo stanovení kvalifikace, provedené v řízení kvalifikačním, možno uznati za rozhodnutí o kvalifikaci ve smyslu rozhodnutí judikátního. Avšak nss vyslovil již ve věci st-lově v nář. Boh. A 9114/31, že výrok mno, jímž byla vyřízena stížnost vojenského gážisty na vadný popis, není rozhodnutím neb opatřením úřadu správního ve smyslu § 2 zák. o ss, nýbrž jen posudkem o kvalitách osoby kvalifikované. Z toho pak plyne, že pro řízení o určení pořadí st-lova dlužno tak zvané rozhodnutí o pravoplatně určené kvalifikaci uznati toliko za odborný posudek, který pro účel nového řízení o určení služebního pořadí jest součástí skutkové podstaty, již dlužno hodnotiti jako jiné znalecké posudky.

Jestliže tedy st-l proti použitelnosti provedené kvalifikace za rok 1927/1928 ve svých námitkách uplatňoval vadnost tohoto posudku, a zejména že nebyly zachovány formální předpisy v době rozhodné plativší, že kvalifikace byla zhoršena z důvodu, který neměl s rokem, za



který se kvalifikovalo, co činiti, že nebyl vzat zřetel na okolnosti, ke kterým mělo býti z moci úřední přihlíženo, vznášel tím vážné námitky proti kvalifikačnímu posudku, které měl žal. úřad posouditi, aby si mohl utvořiti úsudek o tom, netrpí-li posudek ten tak podstatnými nedostatky, aby mohl sloužiti za spolehlivý podklad pro rozhodnutí o služebním pořadí st-lově roku 1930.

Nař. rozhodnutí, vycházejíc z právního názoru, že pro rozhodnutí o služebním pořadí postačí již ta pouhá skutečnost, že byl vydán pravoplatný výrok orgánů povolaných k podávání kvalifikace, nezabývalo se námitkami, jež st-l proti kvalifikaci vznesl, a tím zůstalo řízení neúplným. Ježto názor ten nebyl uznán ve shodě se zákonnými předpisy, bylo nař. rozhodnutí, pokud rozhodlo o zhoršení st-lova služebního pořadí v období jednoho roku čítaného ode dne 1. října 1927, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Tímto zrušujícím výrokem odpadl i podklad pro rozhodování o tom, zdali uvedené období lze sčítati s obdobím 4 měsíců, o něž bylo služební pořadí st-lovo zhoršeno podle § 11 odst. (1) lit. d) služebního předpisu A-VII, neboť bylo tím odstraněno nař. rozhodnutí i v tom směru, pokud uznalo odůvodněným sčítání obou období.

#### Č. 11.708.

**Zaměstnanci veřejní: \* Disciplinární komise není příslušna po zrušení suspense rozhodovati podle ustanovení § 149 služ. pragm. č. 15/1914 ř. z. o vrácení platu zadrženého po čas suspense.**

(Nález ze dne 31. ledna 1935 č. 11.028/35.)

V ě c: Jan R. v B. proti vrchní disciplinární komisi ministerstva spravedlnosti o vrácení platu zadrženého po čas suspense.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Usnesením kárné komise vrch. zem. soudu v Brně z 26. října 1928 bylo proti st-li, soudnímu kancelářskému asistentu v I., na základě konaného šetření zavedeno podle § 113 odst. 1 služ. pragm. kárné vyšetřování pro služební přechyby podle §§ 21, 23 a 24 služ. pragm. uvedené pod č. 1 a) až c), dále pod č. 2 až 6 onoho usnesení s tím, že pro obvinění zmíněné v bodu 1 c) (že se totiž st-l u svědkyni, které v jeho sporech a trestních věcech měly býti vyslechnuty, a to u Josefy H. a Anastazie K. ucházel o křivé svědectví, jež před soudem se mělo vydati), učiní se oznámení sátnímu zastupitelství a až do ukončení trestního řízení zůstane kárné řízení v klidu. Současně se kárná komise usnesla, že se obviněný na dobu trestního a kárného řízení suspenduje ze služby a omezuje na dvě třetiny svých služebních platů po dobu suspense, kterýžto výrok odůvodněn ustanovením § 146 služ. pragm., »ježto není tu žádných zvláštních ohledů hodných okolností, které by mohly odůvodniti upuštění od tohoto opatření.« Na základě tohoto usnesení byl st-l podle zprávy presidia kraj. soudu v Brně z 5. listopadu 1928 zbaven služby dnem 2. listopadu 1928.

Když bylo trestní řízení zahájené proti st-li pro zločin podle § 199 a) trest. zák. pravoplatně skončeno, uložila kárná komise vrch. zem. soudu